

[Skræppenborg-Nielsen.]

parti ikke kan stemme for det fremsatte lovforslag eller for forslaget til folketingsbeslutning, for så vidt angår fortsættelseskassernes forhold.

Derimod er vi villige til i det udvalg, der måske nedsættes, nærmere at se på det af partiet de uafhængige fremsatte forslag under punkt 1 vedrørende en ændring af valg til sygekassernes ledelse og under punkt 2 vedrørende sygekassernes ydelse af den såkaldte dispensationsmedicin. Lad mig sige her; fra gammel tid har det for sygekassebevægelsen her i landet været en meget stor styrke, at man ret tidligt kunne samle en meget stor tilslutning fra befolkningens side. I denne forbindelse har det på ny vist sig, at de tanker og ideer, der gror i landet selv, som regel har den største mulighed for at få en varig og afgørende betydning i folkets liv. Det er uomtvisteligt, at dansk sygekassebevægelse er groet frem som følge af folkets eget krav, eget ønske og eget virke, og dette forhold er igen forklaringen på sygekassevæsenets helt enestående vækst og udvikling i tiden fra omkring midten af forrige århundrede og indtil i dag.

Da den nugældende sygeforsikringslov blev vedtaget, viste det sig, at ikke alle partier var enige om alt det, loven gav udtryk for. Det er her ret interessant at kunne påvise, at f. eks. partiet venstres tidligere krav om en sletning af de nugældende sygekassegrænser og dermed i realiteten ønske om en sammensmeltning af sygekasser og fortsættelsessygekasser er vejret bort med blæsten. Uenigheden om sygeforsikringsloven i folketinget har med de få begrænsninger, jeg tidligere har givet udtryk for, derimod ikke været til stede i samme grad ude blandt sygekassemedlemmerne, der i bred almindelighed er helt klar over, at den nye sygeforsikringslov var og er et fremskridt. Ikke mindst fortsættelsessygekassernes store tab af medlemmer i tiden efter lovens ikrafttræden vidner om dette. Det bør her ganske særlig fremhæves, ikke mindst over for det ærede medlem hr. Peter Larsen, at af de ca. 100.000 medlemmer, som fortsættelsessygekasserne har måttet aflevere alene i 1961, har langt den overvejende del foretaget deres overflytning helt frivilligt.

Det forslag til beslutning, vi behandler nu, går ud på fortsat at opretholde to slags

sygekasser her i landet. Endvidere indebærer det en forringelse af vilkårene for sygekassernes såkaldte B-medlemmer, hvis antal er fortsat stigende. Som allerede sagt, socialistisk folkeparti vil ikke være med her, naturligvis vil vi ikke det. Vi vil ikke være med til at opretholde eller puste nyt liv i en allerede hendøende sygekasseform, selv om den, og det skal jeg gerne indrømme, i sit tidligere virke stort set har arbejdet ganske godt. Vi vil heller ikke være med, fordi vi er konsekvente modstandere af al overflødig administration, og vi vil slet ikke være med, blot fordi nogle formænd og nogle forretningsførere ønsker at bevare et kontorhold, der er ganske unødvendigt. Derimod vil vi gerne være med til yderligere at udbygge og forbedre sygeforsikringen her i landet i takt med den udvikling, der før eller siden nødvendigvis gør en sådan udbygning og forbedring til gavn for vore syge medborgere. I denne forbindelse skal det absolut ingen hemmelighed være, at vi glæder os til den dag, da den nugældende sygeforsikringslov tages op til revision her i folketinget. Sygekassebevægelsen i Danmark begyndte som en susen i kornet en sommerdag og voksede til en brusen gennem skovenes tag. Det forpligter os, der ikke var og ikke kunne være med fra starten, til at fortsætte og forbedre det arbejde, som sygekassebevægelsens pionerer i Danmark på så smuk og uegennyttig en måde begyndte for snart mange år siden, og det er i alle tilfælde ikke et tilbageslag i udviklingen, vi har brug for — tværtimod.

Iver Poulsen: Efter de oplysninger, som den højtærede socialminister har givet os her i dag, ser det ud til, at den redningsaktion, som vi startede i sommer for at redde fortsættelsessygekasserne fra den kvælningsskive, som trekantregeringen i sin tid havde tiltænkt dem, skal lykkes, og det ser næsten ud til, at der er sket et sindelagsskifte hos den højtærede socialminister. Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at der er sket et ministerskifte siden lovens vedtagelse. Dette sindelagsskifte skal den højtærede socialminister naturligvis ikke høre et ondt ord om fra vor side — tværtimod. Vi siger tak for det, der er sket, og vi glæder os over det, og vi glæder os meget, eftersom der stadig væk er større glæde over én, der omvender sig, end ti, der ikke har omvendelse